

УДК 330.341.1

ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА ЯК ОСНОВА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

*Черкашина М.В., зав.каф. менеджменту та
військового господарства (АВВ МВС України)*

Використання інноваційних технологій в управлінні соціально-економічними системами дуже актуально, оскільки тільки за допомогою інновацій можна в даний час виграти в конкурентній боротьбі. Інноваційні технології, засновані на взаємодії з багатьма процесами в технічній, економічній, соціальній та природній сферах, створюють переваги окремим підприємствам, регіонам і країнам. Їм належить ключова роль в реалізації основного імперативу сталого розвитку - гармонійного поєднання економічного зростання із збереженням природного середовища та соціального прогресу.

Сьогодні за рахунок інноваційної складової в країнах ЄС забезпечується до 50% приросту ВВП. Ефективне використання інновацій дозволяє цим країнам долати кількісну обмеженість природних і людських ресурсів, і створювати умови для забезпечення довготривалої позитивної динаміки економічного розвитку.

В даний час інноваційна політика України спрямована на стимулювання розвитку підприємств, галузей, регіонів і може надати кумулятивний вплив на розвиток всієї економіки країни, забезпечити зростання пропозиції вітчизняних товарів і послуг, диверсифікацію виробництв, швидку модернізацію основних фондів і вирішення соціальних проблем суспільства. Дана політика повинна сприяти капіталізації порівняльних конкурентних переваг української економіки.

Сьогодні вже відбулися певні зрушення у розумінні ролі управління на всіх рівнях влади. Ці зміни носять не тільки еволюційний характер, але і пов'язані з якісними змінами змісту управлінської діяльності, а також її теоретичного фундаменту. Синергетичний підхід в управлінні соціально-економічними системами відноситься до інноваційних технологій, він зумовлює застосування концепції попереджувального розвитку системи, перевершуючи завдання управління відхилень або поточних цілей. Синергетичні інновації в управлінні - це ефективні моделі опису та прогнозування розвитку систем, засновані на використанні потенціалу теорії катастроф, економічної кінетики, - усього того, що у своїй основі має нелінійний, не рівноважний і незворотній розвиток.

Перехід до нової системи управління повинен забезпечити зростання ефективності виробництва і досягнення соціального прогресу. Цей перехід пов'язаний з реалізацією двох складових :

організаційної та самоорганізаційної. Проте на сьогоднішній день частіше використовують організаційну складову, яка породжує безліч проектів і рішень, прийнятих керівництвом країни та регіонів. Для організаційних процесів характерна наявність конкретного керівника суб'єкта - персонального або колективного, що здійснює управління за допомогою законів, указів, програм, регламентів, переговорів, організаційного контролю. Для самоорганізаційних процесів характерна спонтанність структурних утворень.

Таким чином, необхідно відзначити значно більш високий консолідуючий потенціал саме самоорганізаційної складової керування соціально-економічними процесами. Синергетичний підхід як головна інновація дозволяє збалансувати механізм управління економікою України і вивести її на новий рівень розвитку.

УДК 330.3

ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ УКРАЇНИ

Чорнобровка І.В., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Економічний розвиток представляє собою стійке збільшення з року в рік виробничих можливостей країни. Це центральна економічна проблема для всіх країн світу. На базі зростання економіки досягаються підвищення рівня життя населення, розвиток національної культури, відтворення соціальної структури та забезпечення безпеки країни. У збереженні та розвитку цих елементів зацікавлене все суспільство в цілому, адже лише за цієї умови можна розраховувати на підвищення соціально-економічного положення та духовного стану населення, а також на збереження статусу суверенності держави в міжнародних та глобальних відносинах.

Як правило, в довгостроковій перспективі для досягнення і прискорення сталого економічного зростання та збільшення доходу на душу населення використовуються такі три засоби: 1) підвищення продуктивності праці та конкурентоспроможності; 2) розширення участі у виробництві і збільшення чисельності працюючих; 3) зростання населення і пропозиції потенційних працівників. Для реалізації цих цілей держава спільно з бізнесом повинна реалізувати п'ять стратегічних пріоритетів: 1) навчання, професійна підготовка й добробут робочої сили; 2) політика, направлена на збереження навколишнього природного середовища; 3) розвиток інфраструктур; 4) ефективний уряд; 5) справедливе відношення до людей, громад і поколінь.

Відновлення економічного розвитку в даний час стає пріоритетом, номер один для всіх країн